

Sygn. akt V CZ 16/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa A. C.

przeciwko K. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2019 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt XIX Ga [...],

**uchyla zaskarżone postanowienie w zakresie odrzucenia
skargi kasacyjnej (pkt 2).**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. oddalił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej i odrzucił tę skargę. Podał, że pełnomocnik pozwanej w dniu 10 września 2018 r. nadał w urzędzie pocztowym przesyłkę zawierającą skargę kasacyjną od wyroku tego Sądu z dnia 5 czerwca 2018 r. Przesyłka została zwrócona, z uwagi na wskazanie nieprawidłowego adresu. Następnie pełnomocnik pozwanej złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, podając, że omyłkowo przesyłka została nadana na niewłaściwy adres Sądu Okręgowego w K. ul. F. [...] zamiast [...], co było przyczyną jej zwrotu. W ocenie pełnomocnika pozwanej omyłkę należy ocenić jako oczywistą, skoro pozostałe składniki adresu poza numerem budynku były prawidłowe.

Sąd Okręgowy uznał, że pełnomocnik pozwanej nie uprawdopodobnił, iż dopełnił należytej staranności w podejmowaniu czynności związanych z wnoszeniem tego środka zaskarżenia. Nie było podstaw do uznania, że popełnienie pomyłki było niezawinione, skoro nie zaistniały przeszkody w należytnym oznaczeniu adresata przesyłki. Złożona w dniu 25 września 2018 r. skarga kasacyjna była spóźniona, ponieważ ustawowy termin do dokonania tej czynności upłynął w dniu 10 września 2018 r.

Pełnomocnik pozwanej w zażaleniu zarzucił naruszenie art. 165 § 2 w związku z art. 200 i art. 398 k.p.c., polegające na przyjęciu, że skarga została wniesiona z przekroczeniem dwumiesięcznego terminu, pomimo istnienia przesłanek do przywrócenia terminu, z uwagi na niedopełnienie przez Sąd Rejonowy obowiązku przesłania przesyłki zawierającej skargę kasacyjną do sądu właściwego. Naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. polegało na bezzasadnym odrzuceniu skargi kasacyjnej, która została wniesiona w terminie. Domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. Na uzasadnienie podał, że Sąd Okręgowy pominął, iż pod adresem wskazanym na przesyłce mieści się Sąd Rejonowy w K., który miał obowiązek przekazania przesyłki Sądowi Okręgowemu jako właściwemu

do przeprowadzenia postępowania mającego na celu nadanie biegu skardze kasacyjnej. Do zwrotu przesyłki na adres kancelarii pełnomocnika doszło z powodu niewłaściwego działania Sądu Rejonowego, sprzecznego z zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz. Urz. MS 2003 nr 5, poz. 22). Przesyłka zawierająca skargę kasacyjną została nadana w dniu 10 września 2018 r. Nie można ustalić jaki byłby jej los, gdyby została przekazana Sądowi Okręgowemu, pocztą lub kurierem. Pozwana nie może ponosić konsekwencji niezgodnego z prawem działania Sądu Rejonowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie przysługuje zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej, ponieważ kończy ono jedynie postępowanie wpadkowe, wywołane złożeniem wniosku o przywrócenie terminu. Nie jest zatem postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c. i nie podlega samodzielnemu zaskarżeniu. Jego kontrola możliwa jest tylko w sposób pośredni, przy rozpatrywaniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Przyjmowane jest w orzecznictwie, że warunkiem przeprowadzenia tzw. kontroli uprzedniej jest jednak zamieszczenie w zażaleniu stosownego wniosku na podstawie art. 380 k.p.c. Pozwana nie zawarła wprost w zażaleniu wniosku o objęcie rozpoznaniem także postanowienia Sądu Okręgowego oddalającego wniosek o przywrócenie terminu, ale z treści żądania zażalenia, a zwłaszcza jego uzasadnienia jasno wynika postulat objęcia kontrolą zasadności odmowy przywrócenia terminu do złożenia skargi kasacyjnej.

Nie budzi wątpliwości stwierdzenie Sądu Okręgowego, że na przesyłce pocztowej, nie tylko kierowanej do sądu, powinien być umieszczony w sposób prawidłowy adres jej odbiorcy. Do wymagań adresu należy oczywiście także numer budynku mieszkalnego i numer mieszkania lub siedziby danego podmiotu, do którego przesyłka powinna dotrzeć. Wpisanie przez nadawcę błędnego numeru budynku oznacza, że adres nie został prawidłowo podany. Dla oceny wniosku o przywrócenie terminu do złożenia pisma, które zostało odrzucone, istotne

znaczenie ma sprawdzenie, czy omyłka nadawcy dotycząca numeru budynku była wynikiem zawinionej niestaranności. W budynku oznaczonym numerem [...] mieści się siedziba Sądu Rejonowego w K., a w poprzednim, dość odległym czasie, była to siedziba Sądu Okręgowego, który został przeniesiony do innego budynku przy tej samej ulicy, co jest faktem znanym urzędowo. Wpisanie zatem numeru już nieaktualnego dla Sądu Okręgowego należało traktować jako niezawinioną, oczywistą omyłkę. Przemawiało to za przyjęciem, że wniosek był uzasadniony, stosownie do art. 168 § 2 k.p.c. i odrzucenie skargi kasacyjnej nie było zasadne (art. 398 § 2 k.p.c.).

Nie zasługiwało natomiast na podzielenie zapatrywanie pełnomocnika pozwanej, że obowiązkiem Sądu Rejonowego było przekierowanie przesyłki zgodnie z wpisanym oznaczeniem sądu, niezależnie od tego, że do jej zwrotu doszło na etapie doręczania. Powołując się na uregulowania zarządzenia w sprawie organizacji sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej, pełnomocnik pozwanej nie podał jednak uregulowania, z którego taki obowiązek wynika. Nie miał zastosowania dla oceny wniosku powszechnie przyjmowany pogląd, że błędne skierowanie przesyłki przez pocztę oraz błędne przyjęcie jej przez sąd, nie niweczy skutku działania strony, jeżeli było ono prawidłowe. Nie zasługiwał także na podzielenie zarzut naruszenia art. 165 § 2 w związku z art. 200 i art. 398 k.p.c., ponieważ kwestia wniesienia środka odwoławczego do niewłaściwego sądu nie dotyczyła sytuacji zaistniałej w sprawie.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

a

jw